

Ánforas hispanes en la Germania Inferior antes de la formación de la provincia (20 aC-69dC)

TESI DOCTORAL

Doctoranda: Horacio González

Director/es: Joaquín Ruiz de Arbulo (URV-ICAC), Piero Berni

Fechas: 02/05/2011 - 20/06/2014

[MÁS INFORMACIÓN](#)

Preparación del material para ser fotografía do
en el archivo de arqueología de Westfalia

Aquesta tesi doctoral té com a objectiu analitzar la interrelació econòmica i social de dos espais perifèrics del món romà. El primer és la Península Ibèrica, que en l'Antiguitat es va mostrar com una àrea especialment dinàmica des del punt de vista econòmic, capaç d'exportar grans quantitats de productes de les seves terres i els seus mars. Entre ells van destacar el vi, l'oli d'oliva i les salses i salaons de peix, tres productes essencials en el món antic. Per a la exportació es va utilitzar una gran quantitat d'àmfores, com bé es pot

observar tant en els llocs de producció -en els que es va crear una incipient indústria terrissera enfocada cap a l'envasat- com en els llocs de recepció de les mateixes. Entre aquests últims, juntament amb la ciutat de Roma, un dels mercats més importants dels productes hispans van ser els territoris fronterers del nord d'Europa, destacant les províncies germanes, on es va donar prioritat a l'abastiment de l'exèrcit amb productes alimentaris portats des de la península Ibèrica. En aquest tràfic comercial lligat a l'exèrcit, participaria també la població civil assentada en aquestes regions, si bé el grau en què ho faria encara segueix sent difícil de discernir.

Avui dia podem afirmar sense por d'equivocar-nos, que des del moment en què Roma annexiona els territoris de les posteriors províncies germanes, s'estableix entre aquestes i la península Ibèrica una connexió comercial privilegiada. El millor reflex d'aquesta situació ens queda constatat pel gran nombre d'àmfores hispanes que han aparegut en els territoris germànics.